

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Marcelliano [et] Marco et socijs martyribus. Cap[itulum]. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibus. Fo. ccclyi.

mere: nec in lecto quiescere. Papa igitur deus dedit eos baptizauit: et videns eos in tantū similes: vtrūq; eorū scyphū argenteū auro et gemas ornatus: per oīa similes dedit. Sicq; ambo ad propria redierūt: et etate procedēte: dudū in vñū habitauerunt: verū defuncto amici patre. Inuentis de castro paterne hereditatis ab eis multis electus est. Qui dū ad comitē ameliū venisset: eū a patria absentē repperit: et itinerando illuz perquirere cepit. Cuius infortunium amelius audiens: ameliū versa vice dudum requisitū. Dū autē amicus apud quendā nobilem vñū hospitatus esset: filiā eius in coniugē accepit: secūq; per annū et dimidiū permāsit. Deinde relicta vxore ad ameliū requirendū abiit. Quē post multos labores inuenit in prato prope partū: infra flumen sequanā cum familia epulante: ille hō ameliū et suos hostes esse arbiter transbericanos: armatus cū suis contra eum pcessit. Et dū bellū vellent assumere. Amelius amicum loquentē audiuit: et ad vocē ipm recognouit. Sicq; mutua visione letantes: ambo ad curiā regis karoli accesserunt. Quos rex strenuos videns vñū eorum thesaurariū: alterū hō suū fecit dapiferū. Post annos tres: amicus ameliū relinquens de consensu regis ad vxorē reuiscendā accessit. Quod discedente amelius diabolo instigante: filiā regis virginē oppressit: quod et ardericus: qui se eius intinū simular: secretius reuelauit. Post aliquod dies ille scelus regi patefecit. Amelius hō a rege captus cum crimine omnino cōmississe negaret: a rege cōpellitur: vt suā innocentiam duello cum arderico cōprobarer. Qui inducias dierū. xxx. postulauit: quā et obtinuit. Interea amicus rediit: et ordinē rei geste ab amelio didicit. Qui secreto ameliū ad vxorē suam misit: ipse hō in termino statuto se regi presentans in psonā ameli: seq; ameliū mentiens: duellū subire se libenter obtulit. Qui a rege et omnibus amelius putabatur: voluitq; rex: vt prius se iuramento purgaret. Qui cum regis filiā se minime cognouisse iurasset: et ardericus ecōtra illū sibi hoc dixisse sacramēto firmasset. Amicū in bello obrinuit: et ardericū interfecit: filiā quoq; regis bellitendā sibi a patre traditā in personā ameliū desponsauit. Dux relicta curiā: ad ameliū abiit: et ei cū etā per ordinē nūciatū. Amelius hō cū vxore amici vsq; tūc fuerat: et eā intactā custodierat: quē illa vñū propriū existimabat. Amelius autē ad curiā rediens: filiā regis ab amico desponsatā in coniugē habuit: et qua duos gemellos procreauit. Post aliquod tempus amicus leprosus efficitur: et ab vxore sua eicitur: et dum ad castrum suum propriū bericanum veniret: a suis expulsus romā adijt. Quē constantinus papa quāto esset audiens: benigne suscepit. E lapsus autem tribus annis cum fames valida romanos opprimeret. Amicus ad comitē ameliū

venit: quem ille vti leprosum effectum minime recognouit: ex charitate tamē peregrinū suscepit. Cum autē scyphū a papa deus dedit ei donatum amicus pduceret. videns amelius scyphū per oīa suo simili ameliū recognouit: et eum humanissime tractauit. Post aliq; dies diabolus in spectē angeli raphaelis trāsmutatus: ameliū p visum admonuit: vt duos filios suos gemellos trānes decollaret: et eorū calido sanguine amici leprā perfunderet: illeq; statim mūdationē reciperet: quod amelius licet dolorose: tamē ex intima amici charitate facere mor curauit: et statim amicus mūdationē suscepit. Dū autē vterq; eorū ad ecclesiam gratias acturi deo pergerent: mortēq; filioz amelius deploraret: reuersus filios suos repperit suscitatos: et lecto ludentes: ac oīno incolumes: saluo q; circa colla eorum signum ruberū in modū fili serici ex inessione apparebat in testimoniū miraculi gloriosum. Et tūc ergo amelius de crimine penitentia egit: et cū vxore castitatis votū emisit. Vxor hō amici a diabolo obfessa p precipitiū expirauit. Demū dū ad pces adriani pape karolus rex frā: eorū ad defensionē ecclie romāe venisset in italiā contra desiderū longobardoz regem hereticum: bellumq; in campania in loco dicto mortaria commissum esset: et multē hinc inde ex vtroq; exercitu cecidissent. Amelius et amicus qui erāt cum karolo pro ecclesia catholica pugnantes in prelio occisi sunt: et martyrio consecrati. Sed postq; rex francoz victoria obtinuit duas ecclesias apud papiam edificauit. vñā in honorem sancti eusebii: alteram in honore beati petri. In prima quarum amicus: in secunda sepultus est amelius. Hanc autem diuino nutu ambo corpora in eodez tumulo reperta sunt in ecclesia regali. Passi sunt autem sancti martyres quarto non. octobris.

De sanctis Marcelliano et Marco et socijs martyribus. Cap. xxiij.

Marcellianus

et marcus et alij in numerabiles martyres vtriusq; sexus et cuiuslibet etatis apud egyptus passi sunt: quoz alij post hbera vngulas et flagella aliosq; diuersi generis cruciatū flāmis traditi sunt: alij in mare precipitari: nonnulli etiam capite cesti: plurimiq; inedia consumpti: quidaz patibulis affixi: in quibus aliqui capite deorsum presso et pedibus in sublime erectis: beatissimā passionis coronaz percipere meruerūt. Marcellianus autē et marcus omnīū principales flammis exusti sacrificium odoriferum domino reddiderūt. Horum omnīū passio agit iij. non. octobris. Dec. ado.